

СЦЕНАРІЙ СВЯТА «ДВІ ДОЛІ НА ОДНЕ ЖИТТЯ»,

Наталія Денисенко, учитель української мови і літератури,

Ничипоренко Світлана, учитель історії, Олешнянської ЗОШ І-ІІІ ст. ім. С. Ф. Русової

Ріпкинський р-н, Чернігівська обл.

Ведучий. О, Софіє! Мамо! Сестро! Жінко!

Скільки в тебе чарівних облич!

Ти ж бо, Софіє – українка,

Що прийшла крізь марево сторіч!

Ведуча. Україно, рідна моя нене,

Розквітай, мов зоряний розмай

Найдорожче, що є у мене

Тільки ти, мій неповторний край.

пісня «Калина» (слова і музика народні, виконує Наталія Карпа)

Ведучий. Є багато яскравих зірок в нашому космосі, та серед них одна – найяскравіша, бо вона найближча нам – це зірка С. Русової, світло якої ще довго слугуватиме орієнтиром у нашому постійному прагненні до нових незвіданих вершин.

Ведуча. Полум'яна патріотка України, педагог, письменниця, журналістка, всесвітньо відома громадська діячка, професор педагогіки Українського педагогічного інституту імені М.П. Драгоманова в Празі, керівник дошкільної і позашкільної освіти, організатор першого дитячого садка в Україні.

Ведучий. Софія Русова залишила велику педагогічну спадщину. Ця скарбниця наповнена великою кількістю цікавих самобутніх думок, ідей, положень, висновків з актуальних проблем розвитку освіти, педагогіки, національної школи.

Ведуча. Маленьке світило гончарного кола вияскравило Софійці вродливу

долю. Усе навкруги теж було вродливим: дім, люди, природа. Вона надихалася Україною з вікон за якими росли тисячолітні дуби. Вона вбирала свіже олеснянське повітря, запах скошеної трави, суничної галявини і густий медовий аромат літа.

1-й читець

О, моя сердешна Україно,

Це про тебе мрію уві сні.

І не раз впаду я на коліна

І співатиму пісні.

Як зболіле серце тиші просить

Україна жде твого тепла.

Рідне слово землю хай просить

Її слава, що в віках жила.

2-й читець

Коли лютують зимові заметілі

Й так холодно і зимно навкруги.

В нас тепло й затишно у школі

Бо ми святкуємо сьогодні

Народження Софії – на цій святій Землі.

3-й читець

За походженням – французького і шведського роду,

За переконанням – українка.

Чиста, мудра і діяльна душа.

Ведучий. Вона вбирала пахощі рідної землі й мови, щоб потім все життя пам'ятати їх. Вона народилася в щасливій родині гідних, чесних, освічених і

шляхетних людей, де любили і шанували дитину. Згодом й сама 15-літня Софійка робитиме в житті серйозний непростий вибір, все ж обере не музику (хоча як прагнула!), а дорогу до серця дитини.

Пісня « Даруй добро» (музика і слова Н.Май)

Ведуча. У її рідному олешнянському домі завше лунала вишукана мамина музика. Хіба могла дитина в такій родині вирости іншою? Її характер був змішаний на суворому кліматі Швеції та експресивному емоційному французькому, але вона стала українкою. Українська громада сформувала її глибокі переконання, філософію життя, націоналізм як найвищу повагу до рідного.

Вірш «Вклонюсь тобі доземно».

Ведучий. Родинному вихованню вдячна була Софія все життя і, цитуючи улюбленого Г. Сковороду, наголошувала, що система виховання має будуватися на трьох головних засадах.

У любові і добрі треба народити дитину, бути відповідальним за це народжене життя.

Виплекати малюка у доброму молодому здоров'ї – фізичному і духовному. І навчити дитину вдячності: батькам, родині, землі. Яка тебе виплекала, вдячності небесам – за велику безмежну любов, яка нам дається. От, виявляється, як просто і глибинно.

Пісня « Тільки в нас на Україні» (музика і слова Н. Май)

Ведуча. Олешнянське родинне сонце, яке засвітило Софії в далекому чернігівському Поліссі, грітиме її душу протягом усього життя. Вона буде дякувати дивовижній родині, де на першому місці завжди була мудра книжка, завжди була освіта, завжди було милосердя й добро. Пам'ятатиме батька Федора Ліндфорса, який був людиною високої шляхетності та свободи.

Ведучий. І все життя гріли душу невтомної жінки спомини з олешнянського літа з дому, де панувала музика, книга, любов і дисципліна розумної ласки.

Ведуча. « Він перший відкрив мені красу української народної поезії, заговорив до мене українською мовою, і без довгих промов та роз'яснень збудив у мені ту любов до нашого народу, яка вже ніколи не покидала мого серця і керувала моїми політичними виступами, всією моєю працею довгі літа», – так говорила про свого чоловіка С. Ф. Русова.

Ведучий. Життєвий шлях цих двох непересічних особистостей був нелегкий. Рідко можна було зустріти таку пару, де б чоловік і жінка так підходили одне одному, як Олександр Олександрович і Софія Федорівна.

Ведуча. Обоє інтелігентні, широко освічені, вони були перейняті однією думкою – як найкраще прикрасити свої духовні сили, і разом з цим визначилися великою делікатністю і простотою у поведженні з людьми.

Ведучий. Як згадують сучасники, Олександр Олександрович Русов був надзвичайно різноплановою, товариською і чуйною людиною. Цікавий факт, що таку відповідальну справу, як видання «Кобзаря» Т. Шевченка за кордоном доручили О.О. Русову, а не комусь іншому, свідчить про його значний авторитет серед громадянців.

Ведуча. «Все всегда были уверены, что и Александр Александрович и его молодая жена, охотно сделают все возможное для выполнения задач общества, оставляя в стороне все свои личные удобства и неудобства», – писав пізніше В. Науменко.

Ведучий. В цьому році 7 лютого ми відзначали 165 років з дня народження Олександра Русова – активного члена київської громади, відомого етнографа, лінгвіста і статистика. О. О. Русов був також поетом і музикантом. Віршам своїм він не надавав ніякого значення, а його ж музичні композиції зберігаються в архівах бібліотеки ім. Вернадського

Ведуча. 18 лютого – минає 156 років від дня народження С. Русової, відданої дочки свого народу, невтомної трудівниці на культурно-освітній ниві. Ця жінка сіяла Добре, Розумне, Вічне, вклала всеукраїнське багаття духовного утвердження нації.

Ведучий. Її прихід у світ природа вітала сонцем. На олешнянських лютневих вулицях, ще скутих холодом, враз дихнуло несміливою свіжою весною. Розпогодився журавель над криницею і гордо підняв голову задерши носа. Горобці радісно цвірінькали над калиновим кущем і струснули гердан пурпурових ягід.

Ведуча. Тільки такий благодатний куточок землі міг викохати мудрість Софії Русової, що стала видатною українкою і прославила Олешню, як може прославити батьківщину тільки відданість і любов.

Ведучий. Духовним осередком школи є учитель, який навчає, виховує дітей на спадщині нашої землячки, збирає, досліджує матеріал. Вчитель – це реформатор майбутнього життя України, апостол Правди і Науки. Тільки завдяки великим зусиллям таких Апостолів, - говорила С. Русова, – Україна матиме чесних діячів-патріотів.

4-й читець

Також вона була матір'ю,
Наповнила будинок радістю.
Разом з тим працювала для нас,
Щоб щасливо жили ми в цей час.

5-й читець

Життя Софії було нелегким
Не думала, що стане таким,
І тюрми, і сльози, і горе
Не раз ранили душу до болю

Пісня « Батьківський поріг» (музика і слова Н.Май)

Ведуча. Любов до рідної країни – це перший найкращий крок до широкої вселюдської гуманності, пошана до людей – це вияв самоповаги й бажання собі й другим волі та незалежності. Так говорила С. Русова.

6-чтець

У замріяних чарах Полісся
Благодатна і щедра земля.
Від простого сільського обійстя
Україні Софію дала.
Краю рідний сльозами омий, скільки в неї про тебе думок,
Щоб достойно на світі прожити ,
Треба вчити Софії урок.
Бути вільним , Вкраїну любити ,
І за неї віддати життя,

Мову рідну плекати ,учити,
Щоб не зникла вона в забуття.
Бути мудрими вчила Софія.
Не цуратись традицій батьків,
В ріднім слові шукати надію,
Щоб український рід не зімлів.

Ведучий . Як хочеться, щоб учні зростали з рідним словом на рідній землі, а запах материнки і чебрецю уже в дорослому віці завжди повертав їх до рідних порогів, щоб у їх серцях завжди жила трепетна любов до рідної землі, як жила вона у серці великої вченої і педагога С. Русової.

Пісня « Побажання на добро» (музика і слова Н.Май)

Ведуча. Оцінюючи сьогодні роль С. Русової в розвитку педагогічної думки в Україні, можна однозначно стверджувати , що її творчий доробок є внеском у скарбницю не лише української, а й світової педагогіки, що її ідеї – це не лише минуле, вони не обмежені часовими рамками, бо є глибоко науковими, народними, просякнуті ідеями гуманізму, спрямовані в майбутнє.